

Mugu ekki sleppa at hundsa við okkum:

Hetta má halda uppat

ÁKI BERTHOLDSEN

– Slíkum almennum „diktaturi“ kunnu vit ekki finna okkum.

– Eitt annað er, hvat landsstýrið kúgar okkum til. – Men tað er ófatiligt, at sjálvur formaðurin í Kommunufelagnum tekur undir við slíkum.

Jógvan við Keldu, býráðsformaður í Klaksvík, er sera misnógður við nýggjasta kravðið frá landsstýrinum til kommunurnar.

Nú kommunurnar so smátt eru farnar at hugsa um figgarlógirnar fyri komandi ár, hevur landsstýrið sett teimum harðar, figgarlógir treytir at arbeiða undir.

Landsstýrið hevur kravt, at fáa kommunurnar meiri inntøkur komandi ár, skal tað brúkast til at betala skuld niður við.

– Raksturinn hjá kommununum má ikki kosta meiri, enn hann ger nú, iløgurnar skulu lækka og kommunur, sum skylda meiri enn tveir álíkingar sleppa ikki at

lækka skattin, stendur í brævinum, allar kommunur í landinum fingur frá landsstýrinum herfyri.

Landsstýrið sigur, at hesar treytir eru settar tí tað er alneyðugt at kommunurnar styrkja seg figgarlaga.

Finna okkum ikki í tí
Hetta hevur vakt stóra mótstøðu í kommununum, í hvussu so er teimum báðum størstu.

Jógvan við Keldu, formaður í Klaksvíkar Kommununi sigur, at hetta líkast ongum.

– Vit kunnu ikki finna okkum í slíkum almennum „diktaturi“ og hann heldur, at tað er ófatiligt, at formaðurin í kommunufelagnum tekur undir við hesum treytum.

Sjálvur ætlar hann sær ikki at ganga undir treytirnar í stillum.

– Men nakað annað er, hvat landsstýrið óvirdiliga kúgar kommunurnar til, sigur hann.

– Og tað er óskiljandi, at

landsstýrið annars letur landsstýrismannin í kommunumálum sleppa snikka-leysan.

Tað rætta hevði verið at kalla kommunurnar til fundar at viðgjørt málið í staðin fyri at seta jarnhælin á okkum.

Tí innast inni er býráðsformaðurin í Klaksvík slett ikki ósamdur við landsstýrið í, at tað er rætt at tryggja kommunurnar betri og at betala skuldina niður.

– Men spurningurin er, hvussu skjótt tú gert tað og tað líkast ongum, at allar kommunurnar verða skornar yvir ein kamb og at landsstýrið við diktatoriskari framferð leggur seg út í smálutir í teimum einstøku kommununum. Tað er álutvert at landsstýrið ikki virðir kommunurnar meiri enn so.

Jógvan við Keldu sigur, at eftir summarfrítíðina fer hann at kalla kommunurnar saman til fundar at tosa um hesi viðurskiftini, tí tað er alt umráðandi at landsstýrið at broyta kós mótvegis

Tað er munur á at hava eftirlit við kommununum og at leggja tær undir jarnhælin, sigur Jógvan við Keldu í Klaksvík

kommununum.

– Kommunurnar mugu hava størri figgarlóg frælsi enn tað, sum landsstýrið nú gevur okkum.

– Tí skulu vit arbeiða undir slíkum treytum, er einki hjá bý- og bygðaráðum at sita til.

Jógvan við Keldu sigur, at hann hevur yvirhøvur einki ímóti, at landsstýrið hevur eftirlit við kommununum.

– Men tað er munur á at hava eftirlit við kommununum og at seta seg á tær og tær ikki fáa rørt seg. Og tað er hetta, sum er hent nú.

– Tað er so ógvuliga ymiskt, hvussu ymiskt kommunurnar eru fyri.

– Hesi seinastu tvey árinu er nettoskuldin hjá Klaks-

víkar kommunu minkað 30 milliónir, úr 185 milliónum, niður í 155 milliónir. Ein varislig meting visir, at hon minkar 12 milliónir afturat í ár. Skuldin er nú 2,5 álíkingar.

– Tað ber ikki til at skera allar kommunur yvir ein kamb og at binda tær í so stutt tjóður, sum landsstýrið hevur gjørt við hesum seinasta brævinum.

– Raksturinn hjá kommununi er skorin inn á bein seinastu árinu og vit mugu hava eitt ávíst rásarrúm at gera alneyðugar umvælingar og iløgur.

– Og tað er óskiljandi, at landsstýrið annars letur landsstýrismannin í kommunumálum sleppa snikka-leysan, tí nú er tað komm-

unala sjálvsstýrið fullkomiliga burtur.

Ber ikki til

Havnin er illa farin seinastu árinu og vit kunnu ikki blíva við, sigur Lisbeth Petersen

ÁKI BERTHOLDSEN

Eisini borgarstjórin í Havn, Lisbeth Petersen er illa nøgd við treytirnar frá landsstýrinum um, at kommunurnar sleppa ikki at hækka raksturinn, at iløgurnar skulu lækka og at kommunur, sum skylda meiri enn tveir álíkingar, sleppa ikki at lækka skattin.

– Tað er grundleggjandi skeiðt, at kommunan setir øllum kommunum somu treytir, tí tað er so ymiskt, sum kommunurnar eru fyri, sigur hon.

Hon sigur, at tíðirnar hava verið óvanligar seinastu árinu og at Tórshavnar Kommuna hevur skorið bæði rakstur og iløgur inn á bein.

– Støðan er ikki enn komin í rættlag enn og tað ber ikki til at brúka figgarættanina hjá kommununi hesi árinu sum grundarlag

fyrí framtíðar rakstrinum. Lisbeth Petersen sigur, at hon tekur undir við grundsjónarmiðnum um, at kommunurnar mugu styrkja seg betri.

– Men vit mugu eisini hyggja eftir umstøðunum, og tað er so ógvuliga ymiskt, hvussu tær ymsu kommunurnar eru fyri.

Lisbeth Petersen sigur, at Havnin er illa farin einastu árinu og at pengar mugu brúkast at halda skúlar og aðrar ognir hjá kommununi.

Tí kann raksturinn ikki blíva við at verða so lágur, sum hann er nú.

Somuleiðis eru iløgur, sum eru neyðugar at gera, og sum kommunan ikki kann blíva við at útseta.

Hon nevnið t.d. vatnveiting á Argjum og kloakkir í Havn.

I ár hevur kommunan sett 14 milliónir av til iløgur.

Lisbeth Petersen ivast í, um kommunan klárar seg við

tað komandi ár, men sambært landsstýrinum, skal hon altso klára seg við minni.

Borgarstjórin í Havn sigur, at hon hevur eisini skilt á landsstýrismanninum brævið frá landsstýrinum var ikki so fyrarkantað meint, at tað ikki skal bera bera til at tosa um ymisk viðurskifti.

Næsta stigið hjá býráðnum í Havn verður at tosa við landsstýrið um viðurskiftini.

Lisbeth Petersen hevði eisini tikið væl undir við fundarboðum frá øðrum kommunum og at tær kundu sett í felag at tosa um stöðuna.

Annars heldur Lisbeth Petersen, at høvuðsorsøkin til stöðuna hjá kommunum er, at kommunala eftirlitið í landsstýrinum gjørdi ov lítið í áttatiárunum, tá ið á stöð, men at teir nú leggja seg ov nógv út í arbeiðið

hjá kommununum.

– Teir eru farnir úr einari veit í eina aðra, sigur hon.

Eingin at hitta

Vit høvdu ætlað at tosa við fleiri um stöðuna hjá kommununum. Men hvørki Eilíf Samuelsen, landsstýrismáður í kommunumálum ella Jógvan K. Mørkøre, formaður í Kommunufelagnum vóru at hitta, aðrenn blaðið fór til prentingar

Landsstýrið kann ikki skera allar kommunur yvir ein kamb, sigur Lisbeth Petersen í Havn